

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
Pe străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Malor
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Iarnă lungă

Toamna și iarna acestui an au fost mai grăbite ca în alți ani. Brumele, înghețul și zăpada au întrecut toate socotelele calendarului, așa că la începutul postului ne-am pomenit că avem iarnă în lege, cu zăpadă, pomânt înghețat ca osul, vânt aspru și asușit.

Dar și se strânge inima de durere când vezi cum ne-a găsit iarna aceasta. Câmpurile nerarale și neînsămânțate, recolta nestrânsă, murlele în vii încă neterminate. Parecă ne-a lovit bătăia lui Dumnezeu, nu alta.

Grăștile și necazurile sunt mai multe și mai mari, ca în alți ani, ca în alte țări. Pe lângă grăștile obișnuite, de fiecare an, mai apasă și alte gânduri și poveri pe umerii noștri. Țara este prinsă în războiu împotriva unui dușman cumplit și puternic. Mulți dintre ai noștri sunt plecați să înfrunte pe dușman la el acasă, să ne dea liniștea de care avem lipsă. Acasă, lipiturile și necazurile după doi ani de încercări și amar, bat la ușa sfecării Români.

Trebue să ne pregătim însă ca să facem față la toate, să leșim cu bine din ele.

În primul rând este munca. Ni se cere muncă mai multă ca în alți ani, mai multă și mai încordată. Să fim în asteptare pentru ca oricând să vină ce ar mai veni și o putem folosi pentru împlinirea lucrurilor neterminate. Dacă nu vor mai fi zile de acestea să fim gata cel puțin pentru primăvara care vine. Dar să nu ne lăsăm pe tânjală, pentru că din ogoarele noastre țara își așteaptă azi cel mai mare sprijin.

Trebue în rândul al doilea înțelegere, multă înțelegere, și aici, pentru grăștile și necazurile tuturor. Să scoatem din suflete nepăsarea față de durerea altuia, de lipsa și de necazul altuia. Să ne gândim că iarna aceasta ne-a lovit mai greu pe cel mai sărac și mai neajutat dintre noi. Vântul ternii în casa lor suflă mai tare, frigul ei îl simți mai tare, povara și gândurile unei țări lungi de zile grele pe ei îl apasă mai tare.

Ne așteaptă o iarnă lungă de griji și necazuri multe, este odevărat. Prin muncă, înțelegere și voință de a ne ajuta unul pe altul vom leși însă cu bine și din aceasta. Nădejdea trebuie să ne fie la Dumnezeu. Dacă El ne-a făcut să-l simțim puțin apăsarea mâinii, să ne întoarcem iarăși către El. Cu ajutorul Său putem trece cu bine peste toate necazurile.

Virtuțile ostașului român

Dacă se oprim o clipă și examinăm de aproape mensea grea și plină de jertfă a ostașului român, din trecut și din prezent, va trebui să recunoaștem, că este cu neputință să fie făcută de un om obișnuit. Pentru că faptele eroice sunt săvârșite de eroi, nu de oameni timizi și fricoși. Ei nu s'au lăsat niciodată să fie stăpânit de aceste slăbiciuni, ci dimpotrivă au făcut fapte care îi măresc vaza în fața lumii.

Din numeroasele virtuți pe care le are el, vrem să descriem următoarele trei: ascultarea, bunătatea și evlavia.

1. **Ascultarea.** Armata dela început a pus ca temelie a ei ascultarea. Însă ostașilor — le cere ascultare desăvârșită. Astăzi, când privim desproape istoria eroină a poporului nostru, vedem, că atâtă a înaintat spre mai bine, cât timp ostașii au fost supăși. Iar de altă parte vedem că îndată ce s'au voit oameni nesupăși, dezordinea a luat locul păcii și a liniștei.

Pentru aceasta, toți bărbaii luminași, cari se ocupă cu creșterea tineretului, nimic nu recomandă mai mult decât ascultarea. Ca să spunem despie educația din armată, unde nu numai că se cere o ascultare obișnuită, ci se cere chiar o ascultare oarbă.

Ostașul român a fost totdeauna model desăvârșit de supunere. Dovadă la aceasta ne sunt stătea războare în care el, ori a invins, ori a murit, dar neascultarea nu l-a cuprins. De când am pus pentru primădată piciorul peste pragul casei, m'am convins singur despre disciplina ostașului nostru. La instrucție domnia cea mai mare exactitate și supunere față de mai mari. Însă la repaus și odihnă era frățescă camaraderie între toți. Așa l-am cunoscut și îl cunosc din experiență proprie pe ostașul nostru.

El, chiar și acum, în războiul ce îl purtăm cu dușmanul din răzbit, a umplut de mirare

Daruri din inimă curată. Părintele Gavril Filip din Blajel a avut rara mulțumire sufletească de a primi pentru biserică dela credincioșii Sfintei Sale, mai multe daruri frumoase. Credinciosul Nicolae Barză, meseriaș-pantofar a dăruit bisericii un chivot de alabastru în valoare de 6000 lei și un rând de ornate bisericesti, în valoare de 10.000 Lei. Un alt credincios, Ioan Tatar, tot meseriaș-pantofar a dăruit bisericii două Mince cu litere latine, în valoare de 2700 Lei. Credinciosul Teodor Păuneșu a dăruit o Evanghelie, legată în catifea, în valoare de 1600 Lei. Darurile acestor credincioși, făcute din muncă cinstită, cu inimă și gând curat, se primesc la Dumnezeu și răsplătite după vrednicie.

pe camarazii noștri de arme prin supunerea lui. Atunci când i se cerea, ori să rupă frontul înamic, ori să moară, el uita de sine și viața lui, și se arunca, cum se aruncă leul la pradă; cu aceasta își arată el virtutea ascultării.

2. **Bunătatea.** Ar fi trist lucru dacă la noi fiind fără creștină, ostașul ar fi rău. Pentru că dacă a adus cineva — după Dumnezeu — vreun bine la lume, apoi creștinismul a fost cel dintâi. Dacă vom răsfoi istoria poporului nostru vom afla o prezărată peste tot cu fapte bune, cu fapte creștine.

În vremea năvălirilor barbare, cari ne copleșeau țara, poporul — intrucât nu avea o armată organizată — lupta cum putea împotriva acestora, dar cu prizonierii se purta frumos, pentru că el nu-și lăsa sufletul să fie stăpânit de răutate. Așa era atunci, așa este și astăzi.

Și fiindcă din acest popor bun se recrutează ostașul, nu se poate ca el să fie rău, fiind născut din izvor bun. Deci, pe ostașul nostru îl obligă originea lui să tindă mereu spre mai bine. A răspuns el totdeauna la aceasta, însă acum răspunde în chip deosebit prin lupta ce o poartă împotriva păgânismului răsesc. Da, acolo pe front, își dovedește ostașul nostru bunătatea creștină, luptând împotriva celor răi și fără de Dumnezeu.

Prin aceasta și prin altele își arată el comoră bunătății ce o poartă în inima lui.

Evlavia. Această virtute este una din cele mai gingașe flori creștine, care de multe ori a fost nevoită a se ascunde prin cele mai tănuite locuri. Împotriva ei s'au purtat cele mai crâncene lupte. Însă din momentul când această floare prețioasă s'a strecurat sub uniformă militară, și persecuția împotriva ei a cam încetat. Ba, avem fericirea de-a putea număra printre sfinți comandanți de oaste ca: Sf. Gheorghe, Sf. Dumitru și alții. Iată deci că și în armată evlavia se poate practica numai, să vrea omul.

La începutul vieții mele militare, eram îngrijorat cu privire la păstrarea vieții mele evlavioase. Însă din mila Domnului, rând pe rând, am putut să mă conving că și în armată se poate trăi creștinește.

De multe ori priveam la camarazii mei, cum se greculegeau câteva clipe în fața Celui nevăzut, dar de față în tot locul, îngănau o scurtă rugăciune dimineața sau după masă. Dar mai ales seara era ceva plăcut să vezi, cum togenanțcheru lângă așternut, rostindu-și rugăciunile de seara.

Dar atunci când merg ostașii la sf. bis-

ică, cu câtă evlavie nu se roagă el! Acolo își varsă suferințele înaintea altarului sfânt. Iar dacă se întâmplă că din cauza serviciului nu poate merge careva la biserică, roagă pe cei ce merg, să nu-l uite la rugăciuni nici pe el.

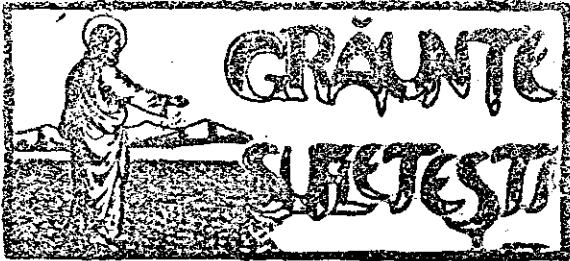
Ca să mai spun despre ostașii cari au plăcerea de-a cânta în strană? Ei și acum când poartă această uniformă merg în strană și cer vocea cantorului, ca să-l laude pe Dumnezeu cu vocea lor.

În felul acesta își arată ostașul român evlavia lui adâncă, ori unde s'ar afla.

Prin urmare, din modestul meu articol se poate vedea: ascultarea, bunătatea și evlavia ostașului nostru.

Să dea bunul Dumnezeu să rămână totdeauna statornic în aceste virtuți!

Vasile Paul

Să iubim pe vrășmașii noștri!

Aceasta ni-o pretinde însuși Domnul nostru Isus Cristos, la Mateiu 5,44.

De sigur că împlinirea poruncii acesteia este cât se poate de grea, pentru că firea noastră cea stricată prin păcat cere să fim răzbuunători. Dar, trebuie să fim stăpâni peste firea noastră, că de aceea suntem oameni și nu animale.

Regele Carol III al Spaniei (născut la 1716, mort la 1788) se afla pe patul de moarte. Patriarhul Indiei li aduse tocmă și împărăție și-l întrebă dacă i-a iertat pe dușmanii săi. Regele li răspunse, că nu acuma, ci încă atunci când i-a greșit, le-a iertat lor toate nedreptățile și vătămrile.

Toma Morus a fost cancelarul regelui Henric VIII al Angliei (născut la 1471, mort la 1547). Acesta din urmă s'a rupt de biserica Romei,

fiindcă Papa de pe atunci n'a voit să-l divorțeze de soția sa legitimă. Cancelarul său (căci așa se numiau pe atunci miniștrii prezenți) Toma Morus s'a opus samovolațiilor regelui și a rămas catolic convins până la sfârșit. Henric VIII l-a osândit pentru aceasta la moarte, și anume la spânzurație, iar după moarte să i-se împărțescă trupul în patru. Întrebat, dacă mai are ceva de spus, a răspuns: „Nu am de spus decât atâta, că precum și apostol Pavel, care s'a învoit la moartea sfântului și întâiului martir Ștefan, acuma stă împreună cu el în raia, — întocmai așa o să vă înălținesc și eu pe Măiestratea Voastră, care mă osândește aici pe pământ, dincolo, în lumea cealaltă?” Iată cum s'a rugat Toma Morus, estzi sfânt al bisericii, pentru cel mai mare dușman al său!

Ludovic XII, regele Franței, (născut la 1462, mort la 1515) și-a scris, până era încă moștenitor al tronului, pe toți dușmanii săi pe o hârtie, iar înaintea numelor celor mai mulți a pus câte o cruce. Când a ajuns rege, foarte mulți curteni au părăsit curtea regelui, temându-se că regele își va răzbuna asupra lor. Ludovic însă li recheta spanându-le: „Crucea pe care am însemnat-o înaintea numelor voastre nu însemnă răzbunare, ci cecace arată crucea Domnului, adică uitare și iertare de vătămări”. Sietnicii răi li dădură nu pește mult sfatul, să confite averea unui cetățean din orașul Orleans, care li era dușman pe față. Regele însă le răspunse: „Când m'a vătămat, încă nu eram rege. Devenind rege, sunt părintele lui; deci trebuie să-l iert și să-l spăr”. — Câtă dragoste, câtă nobleță în cuvintele și faptele acestui rege!

Principele Francisc de Guise (născut la 1519, mort la 1563) s'a luptat cu vitejie împotriva protestanților din Franța, cari se numiau hugenoți. Într-o zi cei din jurul lui au aflat pe un hugenot apropiindu-se de cortul principelui. Luându-l la întrebări, acesta a recunoscut că avea de gând să-l ucidă pe principe. Adus în fața principelui, acesta l-a întrebă: „V'am făcut ceva rău, că voiști să mă uidești?” „Nu”, răspunse hugenotul. „Voiam să vă ucid, știindu-vă cel mai mare dușman al credinței mele”. „Fiindcă voiști să mă uidești pentru că să vă apărați credința D-Voastră, eu Vă iert,

pentru că astfel îmi dictează credința mea” și cu aceasta li cinste libertatea!

La Paris un bețiv a insultat pe o călugăriță, scuipându-o și lovind-o în față. Încă în aceeași zi bețivul, care a scăpat de urmărirea poliției, a fost bătut până la sânge de alți bețivi și adese din întâmplare tocmă în spitalul în care era angajată călugărița insultată de el. Stareța n'a voit să-i primească văzându-l bețiv. Călugărița cea insultată de el însă l-a recunoscut numai decât și a stăruit mult ca să fie totuși primit. Ea însăși l-a îngrijit apoi până a părăsit sănătos spitalul. Îngrijindu-l însă, s'a îmbolnăvit ea însăși și a murit nu pește mult, cecace auzind bețivul, pe care-l și încreștinase totdeauna călugărița, mergea zilnic la mormântul ei și se ruga în genuași. Întrebat, pentru ce se roagă atâta la mormântul acelei călugărițe, fostul bețiv răspunse: „Pentru că a murit pentru mine”.

Se știe că un sârb cu numele Cabrinovici a ucis, împreună cu câțiva soți ai săi, în 1914, pe arhiducele și moștenitorul de tron austriac Francisc Ferdinand, marele prieten al Românilor, dimpreună cu pe soția sa. Acest omor a fost, după cum se știe, cauza marelui războiu din 1914—1918. Cei patru orfani ai moștenitorului de tron, rămași fără tată și fără mamă, nu s'au putut mângâia nici cum, cu atât mai ales că Francisc Ferdinand ducea o viață familială foarte frumoasă. În Mai 1915 ucigașii au fost osândiți la moarte. Întrebându-i președintele tribunalului, dacă mai au vre-o dorință, Cabrinovici se sculă și cu lacrimi în ochi se rugă, ca cei patru orfani să fie rugați să-i ierte. Izvitul Pontigam, care a fost de față la acel proces, a intervenit la împăratul Francisc Iosif al Austro-Ungariei, ca să i-se dea voie să vorbească cu orfanii în scopul acesta. Dându-i-se voie, cei patru orfani au scris o scrisoare, iscălită de toți patru, prin care au arătat că ei li iartă creștințe, din inimă, pe ucigașii părinților. Înainte de a li spăzurat, Cabrinovici a putut citi, în hohote de plâns, scrisoarea, murind astfel cu sufletul liniștit.

Iată atâtea pilde, cari arată că au fost destui creștini de seamă cari au urmat porunca Domnului: „Iubiți pe vrășmașii voștri”.

Părintele Iuliu

Foița „Unirii Poporului”

Strigături

Mândra cu pieptarul nou,
Pe la gură toată ou.
Mândra cu pieptarul vechiu,
Pe la gură tot curechiu.
Mândra cu pieptarul rupt,
Pe la gură toată unt.
Gara ștergeți-o, mândruță,
Și-apoi haida pe uliță.

Pe cărarea din pășune,
Fetele fac rugăciune,
Sâmbăta, Duminica,
Să se poată mărita.

Mândro cu poalele crețe
Fuoarele-s pe cotețe,
Descrețește-ți poalele,
Și-ți toarce fuioarele.

Câte fete cu cheptare
Toate-s strâmbe de spinare
Numai mândruța mea,
Li oablă ca secerea.

Câte fete cu cojoc,
Toate așteaptă să le joc,

Da joace-le cioarele,
Că mă dor picioarele!

Mărită-te horholină,
Nu șede la fată bătrână,
Că și dracul s'o 'nsura,
Și tu nu te-i mărita.

Mărita-s'ar Măriuță,
N'are țol și periniță,
Vinde tata pe Mândruță,
Și ia țol și periniță,
Vinde tata pe Joiană,
Și-i ia laibăr și năframă.

M'a făcut mama în șură,
Jucăș și bun de gură,
M'a făcut mama'n coșer
Jucăș și călușer.

Vai de mini' ce mai zicală,
Să pe-ajungă pân' deseară,
Când se gată 'ncepem iară.

Zi, țigane, că-ți dau carne,
C'o murit un cal în vale,
Și mă duc și ți-l aduc,
Și te fac ca pe-un butuc.

Zi țigane, zi drăguț,
Poarte-te dracu desculț,
Prin grădina cu urzici,
La nevaste să le zici.

Mândro, când te-i mărita,
Trimite-mi o scrisoarea,
Pe o foiță de alun,
Ca să viu să te cunun.
Să te am mândră finuță,
Cum te-am avut de drăguță.

Gura mea din ce-i făcută?
Din vin roșu și din turtă,
Cine-i frumos s'o sărute,
Cine-i urât să se uite.

Mândruțo ca gura ta,
Nu este 'n toată lumea,
Ochilor asemănare,
Nu găsești în lumea mare.

Frunză verde buruiănă,
Pe mine Sandu mă cheamă,
Și-am avut mândruțe multe,
Toate — urâte și slute,
Una lungă, lungă tare,
Și cam strâmbă de spinare,
Alta groasă cât o bute,
Nu știa să mă sărute.
Una era mai frumoasă
Nu știa țese și coasă,

Dar acum am una, care
'Mi-este dragă, dragă tare,
Știe tot lucru din casă.
Și-apoi mai e și frumoasă.

Un jubileu, cu frumoase realizări, al parohiei unite miniere din Lonea, județul Hunedoara

Parohia gr. cat. minieră din Lonea a împlinit în luna Octombrie 20 de ani dela înființarea și sistematizarea ei și 15 ani dela clădirea bisericii monumentale pe care o are. Sub regimul maghiar, ca și în anii următori după Unire, până în anul 1921, parohia din Lonea era afiliată parohiei din Petroșani, fiind administrată de către Sf. Sa Dr. Romulus Miocu protopop onor., parohul bisericii din Petroșani în acel timp.

În luna Octombrie 1921 parohia din Lonea primindu-și titularul ei în persoana Sf. Sale Păr. Virgil Pop, astăzi canonic la eparhia Lugojului, Sf. Sa s' preocupat în mod intensiv de ridicarea unei biserici, în lipsa căreia serviciile divine se țineau într-o casă muncitorească transformată în casă de rugăciuni. Prin eforturi supraomenești depuse de către Sf. Sa Păr. Virgil Pop parohul de atunci, care a fost un adevărat misionar, și ajutat cu multă înțelegere de Comitetul Parohial în frunte cu mult regretatul primcurator Eugen Cigăreanu casier la Direcțiunea Minelor și de d-nii primnotar Valer Pop, Dumitru Pop șef contabil, Ștefan Tomuța și Ioan Dușa subingineri, s'au putut aduna fondurile necesare zidirii bisericii, parte din donația făcută de către Ministerul de Industrie și Comerț în valoare de Lei 750.000, parte din banii colectați, prin orașele țării de către neobositul paroh Păr. Virgil Pop și partea cea mai însemnată din contribuția enoriașilor parohiei, care au contribuit cu cotizații majorate în acest scop timp de 10 ani până la plățirea tuturor cheltuielilor angajate cu zidirea bisericii.

Merită amintire și ajutorul binevoitor dat de către Direcțiunea Minelor Lonea, în frunte cu d-l director Nicolae Gavrilescu, ctitorul a 2 biserici ortodoxe miniere din localitate.

În anul 1926 terminându-se lucrările de edificare a bisericii monumentale, de o rară frumusețe, a fost dată destinației spre marea bucurie a credincioșilor, târnosirea fiind făcută de către I. P. S. Sa Dr. Alexandru Nicolescu, mult regretatul Episcop al Lugojului de pe atunci.

Jubileul de 20 de ani dela înființarea parohiei și 15 ani dela sfîntirea bisericii se potrivește a fi deodată cu 10 ani de preoție a Sf. Sale Păr. Iuliu B. Pop parohul de acum care împlinște tot în Oct. 1941 și 10 ani de păstorie a celor 600 suflete încredințate Sf. Sale în această parohie.

Păr. Iuliu Pop, prin munca fără preget pe care o dezvoltă pe teren spiritual, și prin calitățile alese și rar întâlnite într'un mănunchiu la toți slujitorii altarului, ca preot conștient de menirea sa, căutăreț și predicator de elită, a atins scopul dorit, de a vedea în Dumineci și sărbători biserica populată, sfintele liturghii și predicele ascultate de sute de credincioși, sporindu-se simțitor numărul celor împărțășiți cu Sf. Taine. A reorganizat și pus pe baze noi Asociația A. G. R. U. și Reuniunea Femeilor „Sf. Maria“, a căror activitate a fost cunoscută în întreaga dieceză, ba chiar mai mult, activitatea lor a trecut ca exemplu și la alte dieceze. În același timp a reorganizat corul bisericesc împreună cu orchestra de tamburițe.

Pe terenul cultural, a ținut numeroase conferințe în cadrul „Astrei“ și în cadrul ciclului de conferințe organizate de Comandamentul militar al Văii Jiului, cu caracter anticomunist.

Ca activitate socială, merită amintire înființarea a diferite instituții de ajutorare în parohie și altele pentru ajutorarea săracilor cu alimente și îmbrăcăminte de sfintele sărbători, pentru ajutorarea copiilor săraci cu cărți și burse școlare, înființarea de ajutoare de înmormântare, etc. Pentru combaterea concubinajului, pe lângă numeroase predici roșite în acest scop, a înființat ajutoare de căsătorie și încurajează nașterea copiilor mulți prin întinderea de ajutoare de naștere etc.

Pe teren economic, Sf. Sa a restaurat clădirea bisericii și casele parohiale în valoare de cam 200.000 Lei și le-a înzestrat cu toate cele de lipsă. A plătit toate datoriile pe care le mai avea la venirea Sf. Sale în localitate, datorii, care au fost făcute cu ocazia zidirii bisericii. Administrează și chivernisește cu atâta dragoste și devotament avutul bisericii, încât putem spune cu mândrie că suntem prima dintre parohii, care am subscris și vărsat la împrumutul reintregirii suma de Lei 10.000. Cu toate acestea parohia mai dispune și de un mic capital pentru nevoile ei.

În toate chestiunile de administrare și conducere a parohiei Sf. Sa este secondat cu multă înțelegere de către membrii comitetului parohial în frunte cu domnii: Subinginer Ștefan Tomuța primcurator, Dumitru Pop șef contabil primcurator onorar, subinginer Ion Dușa vice-primcurator, acordându-i tot ajutorul posibil la rezolvarea tuturor problemelor parohiei.

În condițiile acestea parohia unită minieră din Lonea poate privi cu încredere în viitor, care deși ridică probleme tot mai grele — în timpurile vitrege de azi — se va putea învinge cu ajutorul curatoratului.

Subinginer Ion Dușa
vice-primcurator.

Din Vulcan

Fapta vrednică de laudă a Reuniunii de femei gr.-cat. „Sf. Maria.“

Odată cu venirea frigului, membrele Reuniunii de femei, cu gândul în bravi noștri soldați cari luptă departe prin stepele Rusiei, s'au pus pe lucru și au pregătit din lână 41 perechi ciorapi și 11 perechi mănuși.

Acești ciorapi și mănuși au fost predate, împreună cu suma de 6000 Lei, Comandantului Batalionului Vânători de Munte din Vulcan, pentru a se trimite soldaților din acest batalion cari luptă pe front.

Laudă se cuvine membrilor cari au dăruit pentru ostași și laudă deosebită harnicelor și însușităților membre Anușa Petrilean, Laura Aida, Anușca Albescu și Mărie Vlăduț, cari au făcut mare propagandă printre membre pentru îmbrăcăminte de iarnă a ostașilor noștri.

Bunul Dumnezeu să le dăruiască sănătate, ca și în viitor să poată face fapte folositoare neamului și plăcute lui Dumnezeu.

Pr. Eugeniu Sucu

Din Hosman

Reuniunea femeilor române unite din Hosman, jud. Sibiu, la stăruința neobosită a doamnei prezidente și conducătoare a reuniunii, Olimpia Hășegan, a împărțit la soldații răniți dela Spitalul Militar din Sibiu următoarele daruri: 70 kgr. cozonac, cari s'au dat la fiecare ranit, 250 bucăți țigărete, 20 bucăți cotu cu chibrite, 20 bucăți reviste și jurnale, 25 bucăți cărți postale, 5 kgr. mere date din partea unei președintă, 5 kgr. lapte.

Toate acestea au fost date la fiecare soldat, în ziua de 14/XI 1941 cari au adus mulțumiri Reuniunii Femeilor pentru jertfa aceasta. La fel a mulțumit și dna Colonel Talpaș, conducătoare răniților dela acel spital.

Acei cetitori, cari nu primesc vreun număr din „Unirea Poporului“ ori îl primesc cu mare întârziere, să binevoiască a ne scrie pe o carte postală, care număr nu l-au primit, ca să putem reclama la poștă.

Pentru ochii cari îmi plac,
Lucru cinci zile în cap,
Pentru gura care-mi place,
Orice lucru greu ași face.

Mândruțo din alt sat,
Tare rău m'ai blestemat.
Să n'am loc unde să sed,
Pân' noi veni să te văd.
Să n'am loc unde să stau
Pân' noi veni să te iau.

Culesa din comunele Obreja și Henig, județul Alba.

Roșcovei I. Obreja

O binefacere nu se perde niciodată

Traducere din limba franceză

Un ferar sărac numit Luca, locuia cu familia — femeia Greta și cu 7 copii — într-o colibă mică din Tambourg de Mayence. El muncea cu zor pentru a câștiga și pentru a ține de întreținerea familiei lui, dar avea în casă mai multe sănteci decât bani, căci cu toată sărăcia lui, săracul Luca cânta de veselie și-și potolea astfel inima.

Într-o zi nevastă-sa, întorcându-se dela târgul din oraș găsi la colțul unei mahalale, un copil abia de câteva zile, învâlit în scutece foarte scumpe. Copilășul plângea că îi era sete. Greta l-a luat în brațe și s'a grăbit cu el spre coliba ei.

Când soțul ei a văzut pe acest nou venit, nu s'a putut stăpâni de a na o certa, strigându-i:

— Cum, tu știi că noi n'avem cu ce nutri pe cei șapte copii ai noștri, că suntem obligați să postim de cele mai multe ori, sau să ne mulțumim cu o coajă de pâine și cu apă limpede, și tu îmi aduci încă o gură mai mult. Va trebui să câștig lapte și pentru el. Ce voie face?

— Scumpul meu Luca, răspuse femeia, puteam să las pe acest copil să moară de foame pe stradă?

— Nu... nu... desigur.

— Ce ai fi făcut tu, dacă erai în locul meu? N'ai fi fost mișcat de șipetele acestui dragălaș copil.

— Ei... ei... de.

— Ei bine. Tu vezi că eu am făcut ceace tu înșeși ai fi făcut, dacă erai în locul meu. Va fi puțin lapte la vecini, ei ne vor ajuta să creștem un copil găsit și Dumnezeu îl va avea și lui de grijă.

— Ai dreptate, Greta, acesta nu va schimbă aproape de loc viața noastră și prin el nu va adăuga nimic la sărăcia noastră. Dar mai totuși trebuie să-l dăm un nume... Cum să-l chemăm?

— Să-l chemăm, dacă vrei și tu, Norocul că mai curând ori mai târziu, dacă va ști că noi l-am luat de suflet, se va convinge că a fost găsit.

— Zis și făcut. Iată Norocul îl e sete. Mergi lute, cantă i ceva de beut.

Greta, care niciodată nu îndrăsnise să cerșească, căci avea prea mult de lucru în familie, acum luă o oală de fier și se duse la vecini, cărora le povesti întâmplarea. Uali au orărit-o pentru purtarea ei:

— Cum? N'aveți destul pentru voi, au strigat ei, — și ați adoptat pe un nou venit, eșit nu se știe de unde? Asta-l curată nebuniei nu vă putem da nimic.

Aiții, mai omenoși, și accepția au fost cei mai mulți, aa fost mișcați de devotamentul ferarului și a femeii lui, și le-au dat lapte.

— Veniți în fiecare zi, au zis ei, că noi vă vom ajuta să creșteți pe acest sărman copil.

Când Greta s'a reîntors acasă, era foarte fericită. A dat să bea micuțul Noroc și se pregăti să-l facă baie. Deslăcând scutecele, ea văzu pe pieptul copilului o peatră mică roză scilpitoare ca o stea, suspinată de găta. În cu un lanț de aur.

— Iată ceva ce arată că acest copilăș se trage din părinți bogați, zise ferarul. Îmi pare că această peatră și acest lanț sunt de valoare mare și dacă le-am vinde, am face face frumoși bani.

— Nu, nu, răspuse Greta, trebuie să lăsăm această bijuterie la gâtul Norocului; noi n'avem dreptul să ne atingem și poate că el va avea nevoie într-o zi de ea.

— Tu ai dreptate, să-l lăsăm bijuteria,

Misiuni sfinte la Țăgșor

În comuna Țăgșor s'au ținut, cu ocazia sărbătorii S. S. Arhang. Mihail și Gavril, între 7—10 Noembrie, sfinte misiuni sub conducerea părintelui Husar Roman Petru, cu un frumos program spiritual și cu un nespus de frumos și îmbucurător rezultat moral. Cu tot timpul nefavorabil și cu toate că comuna e mică iar marginile parohiei au fost oferite altor preoți refugiați, totuși vechea bisericuță a fost plină în timpul predicilor cari au fost câte trei la zi. S'au mărturisit și cuminecat aproape 200 credincioși. La mărturisiri a ajutat preotul local Păr. A. Rusu. În tot timpul sfintelor misiuni poporul s'a aprovizionat dela conducătorul exercițiilor cu un destul de mare număr de cărți de foloz creștinesc.

De ar da bunul Dumnezeu ca exemplul lor să-l urmeze cât mai mulți.

Țăgșor, 10 Noembrie 1941.

Alexandru Rusu, paroh.

Pilde pentru viață

Isus din Nazaret este Mesia cel promis

Emanoil Velt, vestitul predicator din Viena, fost medic veterinar și mare poet, era iudov de naștere. Pe când era copil, auzea pe tatăl său citind Biblia cu glas înalt și învăța pe dinafară fără să vrea, anumite versete ce se refereau la Mesia. După ce termină, mai târziu, filozofia, tânărul Veit studie dreptul la Universitatea din Praga și din curată curiozitate cercetă din când în când și cursurile de teologie catolică. Într-o zi auzi profesorul de apologetică (de apărare a credinței) citând versuri referitoare la Mesia și care s'ar fi împlinit în Isus din Nazaret. Întorcându-se acasă, studentul începu să caute textele citate de profesorul de teologie, dar nu le găsi, căci tatăl său le smulse din Biblie. De teama ca fiul său să nu le afle și să se convertească la catolicism. Emanoil, zărind că lipsește anumite foi și chiar file întregi, rugă pe tatăl său, să-i spună că ce s'a făcut cu foile

Tatăl, drept, răspuns l-a pămuit sdravîn. Emanoil însă începu să studieze Biblia cu și mai multă căldură și se convinse că adevărul nu poate fi desălt în creștinism și încă numai în forma catolică a creștinismului. Se converti și, deși ajunsese director al școlii veterinare, apoi începu să studieze teologia, iar în anul 1821 fu hirotonit preot. În 1831 ajunsese predicator la catedrala din Viena și exercisă o influență foarte mare asupra publicului, atât prin cuvântările, cât și prin scrierile și vieța sa evlavioasă. Convertise la catolicism o mulțime de evrei și protestanți.

Puterea lui Isus Hristos

Era prin 1848. La Paris, tanul revoluției bubuia în apropierea casei în care marele scriitor francez René de Chateaubriand trăgea de moarte. Sgomotul infernal al revoluționarilor pătrunse până la urechile moribundului. Într-unul din zile scriitor luă în mână dreaptă un crucifix scump ce avea lângă sine și lipindu și privirea pe chipul Mântuitorului, zise: „Numai Isus Cristos va putea mântui societatea modernă! Iată Regele meu și Regele neamurilor de pe fața pământului!” Și acestea îi fură cele din urmă cuvinte ale marelui scriitor. Ele se repetă des și astăzi. Fi-va în stare lăcea să le înțeleagă?!

Generalul de Vouges spunea adeseori, pentru că să fie auzit de cei în drept: „Se muncește mult pentru reorganizarea armatei; nu se va putea ajunge la nici un rezultat bun, atâta vreme cât Isus Cristos nu va stăpâni în lăma ofițerilor și a ostașilor de rând”. Aceste cuvinte au fost spuse acum 70 de ani, dar sunt tot așa de actuale și în zilele noastre.

Ioan Vultur

Moartea unui harnic preot

În dimineața zilei de 10 Noembrie a. c. a încetat din viață la Orăștie, după o scurtă și grea suferință, păr. Izidor Saturn, protopop onorar. Reposatul, a fost unul dintre cel mai vechi preoți din acest colț al Ardealului. Născut în anul 1865 în comuna Merișor, f. al tribunau-

lui preot Simeon Saturn, a studiat cu multă harnicie la Orăștie, Aiba-Iulia și Băi, înșușindu-și o aleasă cultură. A primit parohia Merișor, pe care a condus o neîntrerupt timp de 52 ani. Până atunci, preoții nu se deosebeau de credincioși decât prin purtarea bărbii. El a fost primul dintre preoții din jur, care a îmbrăcat reverenda și s'a prezentat înaintea credincioșilor într-o ținută vrednică, demnă. Dintru început s'a strădat a fi bun Român, luând parte cu toți frunții neamului la toate acțiunile cu caracter național, pentru care — pe vremuri — a trebuit să sufere multe neajunsuri.

În anul 1916 a fost internat de stăpânirea ungurească timp de 6 luni la Șoșron. Reîntors acasă, are nemărginita dăruire de a-și vedea înțreaga avere devastată de furtunile războiului. În anul 1918 strecurându-se printre baionetele celor străini de interesele acestui neam, la parte la adunarea dela Aiba-Iulia, unde alături de episcopul Cristea — ajuns mai târziu primul patriarh al României Mari — este eternizat într-o fotografie memorabilă. Pentru meritele sale pe teren național, la 16 Aprilie 1930 a fost decorat cu ordinul Steaua României în grad de cavaler.

Pe teren cultural, s'a dovedit a fi un bun orator, vorbind foarte frumos pe înțelesul poporului. A scris la diferite reviste: „Tribuna” dela Sibiu, „Revista Orăștiei.” A fost numit membru fondator al Asociației „Astra”.

Pe teren bisericesc a fost un harnic preot; a ridicat două biserici, pe cari le-a renovat mai de multe ori și în două rânduri le-a provăzut cu clopote noi. Pentru vrednicile sale a fost numit protopop onorar și asesor consistorial.

Avea o inimă de adevărat părinte. Era, nu numai părinte, ba chiar medicul și „proctărul satului.” Cine nu știa leacurile părintelui Saturn? Cunoștea la perfecție plantele medicinale, pe cari le folosea cu multă pricepere. În daraverile lor credincioșii nu numai din Merișor, ba chiar din multe sate îndepărtate, alergau la el să-l împace și să-l ceară prețiosul sfat.

A fost și un tată bun, îndeplinindu-și cu toată dragostea datorițele de cap al familiei. A avut 4 copii, pe cari l-a crescut, încadrându-

căci nu se face, oricât de săraci am fi, să ne folosim de banul ce nu ne aparține.

Mulțumită grijei Gretel, Norocul creștea cu celalaltii copii, cari îi priveau ca pe un frate. El era ascultător, cinstit și inteligent. Nimeni nu i-a vorbit vreodată de originea lui și el credea că ferarul și femeia lui îi sunt tată și mamă.

Cu toate eforturile, săracul Luca devenea din ce în ce mai sărac. Mei mulți din copiii lui erau deja plecați departe, pentru a și câștiga norocul, dar i-au mai rămas încă trei și cu Norocul patru. Acesta, ajuns la vârsta de 10 ani, căuta deja să fie folositor părinților săi adoptivi. Mergea în oraș, făcea câteva vânzări prin târg, servea de conducător călătorilor cari nu cunoșteau Maynce și câștiga astfel câțiva bănișori pe cari îi aducea cu grijă lui Luca.

Într-o zi o trăsură de lux se opri la intrarea în oraș. Un străin și o doamnă, îmbrăcați luxos, au coborât din ea și vizitului le-a arătat o roată a cărei osie părea stricată.

— E greu de-a merge mai departe, zise el, trebuie să găsim aci un ferar care să o repare pe loc.

— Merge în oraș, răspuse stăpânul și să afli cât mai curând un meșter capabil să ne scoată din încercătură.

Norocul, care se găsea acolo, auzise această conversație. El se apropie de trăsură.

— Să mă lertați, domnilor, zise el, dacă

mi permit să vă vorbesc, dar eu cunosc la doi pași de aci un ferar foarte iscusit, care va putea în câteva clipe să repare roata.

— Tu ești foarte draguț, copilul meu, zise călătorul, primesc oferta ta. Merge de-l adu pe loc.

Norocul alergă îndată să aducă pe Luca, care veni cu unelte necesare. În câteva momente el repară roata.

În acest timp doamna — care vorbise cu Norocul, căci ea-l găsi așa de draguț și inteligent — nu s'a putut stăpâni să nu-l îmbrățișeze și să nu-l dea o pușcă foarte încărcată. Aplecându-se ca să-l ridice și să-l prindă în brațe, zări lanțul de aur ce-l avea la gât.

— Cum, strigă ea, un copil aproape gol să poarte un lanț de aur!

Ea trase lanțul, îl examină și văzu piatra prețioasă. Îndată scoase un țipăt, zicând:

— Lanțul și rubinul copilului nostru! Domnul se apropie și examină lanțul și piatra.

— Precis, aceasta e bijuteria ce era la gâtul sărmanului nostru Franț, care ne-a fost furat atât de tâlhărește.

— Cine e acest copil? întrebă pe ferar. Acesta deveni palid și răspuse tremurând.

— Veniți, dacă vreți, în coliba mea care se găsește pe strada aceea și acolo vă voi lămuri cu privire la scumpul nostru Noroc.

Străinul și doamna însoțesc pe Luca până

la coliba lui, unde Greta fu foarte surprinsă că vede persoane așa de luxoși îmbrăcate.

Luca povesti în cele mai mici amănunte istoria Norocului, în timp ce doamna zicea strângând copilul la piept:

— Acesta e copilul nostru, acesta este Franț Val, eu acum înțeleg pentru ce de atunci de când l-am văzut, am descoperit în mine o așa de mare emoție, că nu m'am putut stăpâni să nu-l prind în brațe!

Călătorul atunci povesti, în ce crude împrejurări a fost răpit Franț, scumpul lor copil.

— Ea sunt primarul Kassnachalui, a cărui castel, domină Rinul, aproape de Cologne. Când s'a născut acest copil, schimbă planurile unui părinte ambițios și rău, căci el trebuia să fie singurul meu moștenitor, dacă nu aveam pe acest copil. Într-o zi, când doica eșise din castel pentru a se plimba cu micul Franț, pe marginea fluviului, o trupă de bandiți, plătită de tatăl meu, atacară și omorâră pe doica și au pus mâna pe copil care fu dus departe și părăsit.

Tatăl meu, rănit de moarte la o vânătoare câțiva ani mai târziu, ne a făcut, înainte de moarte, mărturisirea crimei sale, dar nu ne-a putut da nici o deslușire, care să ne permită de-a ne regăsi fiul. Tot atunci el a jurat că se găsește în viață, căci el porunci de-a nu l-se face nici un rău. Am făcut toate căutările posibile în țară, dar n'am putut descoperi pe

du-l în societatea românească la situații de
frunte.

În seara zilei de 11 Noembrie, rămășițele
pământului ale răposatului au fost aduse cu
camionul dela Orăștie la Merisor. Inmormân-
tarea s'a făcut a doua zi. De dimineață s'a
slujit sf. Liturghie pentru odihna răposatului
de către păr. Valer Paveloniu protopopul Oră-
știei și păr. Ionuț Pop protopopul J. ului și păr.
Ioan Traian protopop onorar. După masă la
orele 3 s'a slujit prohodul de către 12 preoți,
în frunte cu protopopul tractual Ionuț Pop. Bi-
serica era plină de mulțimea credincioșilor. Pre-
dică fanchră a fost rostită de către protopopul
tractual, care în cuvinte îndaloșătoare, a arătat
meritele multilaterale ale răposatului. În nu-
mele cîerului tractual a vorbit frumos M. On-
ioan Traian. Dl Nicolae Menta învățător, a vor-
bit în numele școlii, iar parohul localului păr.
Lucian Boclat în numele credincioșilor. Odh
seacă în pace!

Pr. Lucian Boclat

A murit doamna Iorga. În zilele a-
cestea s'a stîns din viață, la București, soția
marei cărurar Nicolae Iorga. A fost originară
din Brașov, din familia Bogdan, soră cu învă-
țatul profesor Bogdan-Duică, azi mort și el.
Doamna Iorga a împărțit din plin soarta
genialului ei soț. Loviturile și amărăciunile
cari au venit în anul trecut peste acela, ce a
fost atîta vreme, luminează pentru neamul romă-
nesc, i-au sdruncinat mult și sănătatea ei, iar
moartea neapraznică a marelui învățat a dus-o
la pragul mormântului. Nici nu s'a împlinit
anul dela moartea soțului ei, și oboșită și
slăbită de viață s'a stîns și ea. A trecut spre
lumea de împăcare și liniște, unde patimile și
trile omenești nu s'ajung.

*Toți cetitorii cari ne scriu sau ne trimit
bani sunt rugați să ne arate todeauna și
numărul sub care le merge gazeta, care se află
tipărit pe adresă, deasupra, la stînga. Altfel nu
vor primi răspunsul decât foarte tîrziu.*

Altfel, cari au răpit copilul. Ei au fugit de
pe marginile Rinului, temându-se de pedeapsă.

— Franț, adaugă doamna Kussnachi, tre-
buie să poarte pe umăr trei alunițe negre, cari
erau foarte vizibile pe piele... Dal Se văd...
Ah... se văd... acesta este desigur scumpul
nostru copil!

În timpul acestei recunoașteri, sărmana
Greta plîngea cu lacrimi calde. Noroșul i-se
aruncă în brațe și i-a zis:

— Nu plînge, mamă G eta, eu nu vreau
să te părăzesc și dacă ar trebui să te pierd, eu
prefer să rămân sărac cu dumneavoastră cari
ați fost todeauna așa de bună cu mine.

O, domnule, adaugă el, aruncându-se în
genunchi înaintea primarului, permite lui Luca
și G etei de-a veni cu noi în castelul Dvoastre;
atunci vom fi toți fericiți!

— Copilul meu, aceasta se potrivește cu
intenția noastră. Luca va fi însărcinat cu o
funcție importantă în castel și el va veni să
te instaleze acolo cu toată familia lui. Tu nu
vei părăsi deci pe acela cari ți-au fost părinți
adoptivi. Noi mergem să aranjăm plecarea tu-
torora la Kussnachi; unde va fi în sfârșit mare
bucurie după atîta ani de jale.

Aceste vorbe le-a produs bucurie ferarului
și femeii lui, a căror bunătate și devotament
erau astfel din belșug răsplătite.

Tu, iubite cetitor, nu uita:

O binefacere nu se pierde niciodată.

Ioan Popa
st. teolog

Rezultatul definitiv al Plebiscitului

Comisiunea centrală a Adunării ge-
nerale Plebiscitare a publicat rezultatul
votului din zilele de 9—15 Noembrie. Au
fost 3,446.889 (trei milioane patru sute
patruzeci și șase de mii opt sute optzeci
și nouă) de voturi cari au spus da și nu-
mai 68 cari au spus nu.

În cuvântul rostit către țară, din a-
cest prilej, mareșalul Ion Antonescu a a-
rătat încă odată înviorile și îmbunătățirile
pe cari le va face în țară, ca ridicarea
țărănimii, a muncitorilor.

Deasemenia a mai vorbit despre îm-
bunătățirile făcute în țară, într'un an de
guvernare.

Știri de pe frontul de Răsărit

În Crimeea răsăriteană, trupele ger-
mane și române au ocupat după lupte
grele, orașul Kerci. Încă din ziua de 16
Noembrie trupele germane și române au
pătruns în acest oraș. Au urmat apoi lupte
crâncene pe străzile orașului. Străzile și
casele mai însemnate au fost baricadate
și apărate de trupe bolșevice, foarte bine
înarmate.

Prin ocuparea orașului Kerci, trupele
române și germane au pus stăpânire pe
drumul dintre Marea Neagră și Marea de
Azov. Kerci este al treilea oraș mare din
Crimeea, cu o populație de 104.000 locui-
tori și este și un mare oraș industrial.

Întăriturile din jurul orașului Sevasto-
pol au fost bombardate fără încetare de
aviația germană.

La Miazănoapte de Charkov, trupele
germane înaintază în ținutul Donului și
al Donețului. Acest ținut este în mare
parte ocupat de Germani.

Pe frontul mijlociu sunt în curs lupte
mari. În ținutul Moscovei trupele germane
înaintază pricinuind pierderi mari bolșevi-
cilor. Toate atacurile date de bolșevici în
ținutul Tula, Volokolamsk, Mojaisk, Novo
Jaroslavsk au fost respinse de trupele ger-
mane.

Datorită înghețului din zilele acestea
armatele germane au luat ofensiva pe în-
treg frontul.

La Miazănoapte, Germanii strâng și
mai tare cercul în jurul Leningradului.

În Carelia, trupele finlandeze își con-
tinuă înaintarea, folosindu-se de trupele
de schiori.

Ocuparea orașului Rostov

Știrile din urmă, venite de pe câmpul
de luptă vestesc biruințe noi. Orașul Ro-
stov de pe țărmul Mării de Azov a fost
ocupat de trupele germane.

Ocuparea acestui oraș este de o mare
însemnătate pentru înaintarea germană spre
Caucaz, unde se vor da cele mai grele
lupte din acest război.

Luptele pe celelalte fronturi

În Africa de Miazănoapte, în Cirenaica
se dă de mai multe zile, o bătălie crân-

cenă. În această bătălie iau parte trupele
blindate și aviația. Orașul Tobruk, ocupat
de Englezi, a fost bombardat de Ger-
mani. Porturile italiene din Africa (Libia),
Benghazi și Tripoli, au fost în mai multe
rânduri bombardate de avioanele engleze.

Aceste lupte sunt începutul marelui of-
ensive anunțată de Englezi, și prin ele
guvernul englez vrea să slăbească pe Ger-
mani, cari luptă pe frontul din Răsărit.

Nici vorbă de pace

În săptămânile din urmă au fost răs-
pândire numeroase știri de pace.

Germania prin conducătorii ei a cău-
tat să arate că acum nici nu se poate
vorbi de pace.

De altfel nici una din țările cari sunt
prinse în acest uriaș război nu se gândesc
la pace.

Trupele germane merg din biruință
în biruință și vremea rece din ultimele zile
a ușurat mult mersul luptelor.

Legăturile Franței cu Germania

Între Franța rămasă liberă și Germa-
nia legăturile politice sunt din zi în zi tot
mai prietenești.

În zilele acestea generalul Weygand
comandantul Africii de miazănoapte a fost
pus în retragere și înlocuit cu altul. Se
crede că această schimbare ar putea duce
la o schimbare în politica franceză în A-
frica și la o schimbare a politicii guver-
nului francez față de guvernul german.

Legăturile politice dintre Franța și
Germania ar putea deveni și mai priete-
nești.

Între America și Franța

Frământările politice din zilele ace-
stea au pus față în față pe Francezi și
Americani. Anume guvernul francez a fă-
cut unele înțelegeri cu guvernul japonez
în legătură cu Indochina franceză. Lucrul
acesta a cam supărat pe americani, cari
au adresat unele amenințări guvernului
francez.

Americanii s'au arătat nemulțumiți și
de înlocuirea generalului Weyand.

Japonia și America nu s'au înțeles

Japonia trece acum prin mari frămân-
tări. Guvernul japonez n'a putut ajunge
la o înțelegere cu guvernul american. Lu-
crul acesta a sporit și mai mult neliniștea
în răsăritul îndepărtat.

În ședința ținută de dieta japoneză,
mai mulți deputați au arătat că Japonia
face toate sforțările de a păstra pacea,
dar că ea este și hotărâtă să se apere,
atunci când va fi atacată.

Toate gazetele americane caută să
arate că situația între America și Japonia
s'ar putea limpezi pe cale pașnică, fără
război. În zilele acestea ministrul Japoniei
s'a întâlnit de mai multe ori cu ministrul
american, dl Hall.

Sunt însă o mulțime de greutateți cari stau în calea unei înțelegeri între Statele Unite și Japonia. Între altele guvernul american ar cere guvernului japonez să facă pace cu China și să părăsească alianța cu Germania și Italia.

Mari greve în America

În America au izbucnit, în zilele acestora greve mari. Lucrătorii din minele de cărbuni și dela mai multe fabrici de oțel au declarat grevă, adică au încetat lucrul. Se crede că hotărârea aceasta este în legătură cu pregătirile de război pe cari le face acum guvernul american.

O mare întâlnire europeană

În zilele acestea a fost o mare întâlnire între oamenii de stat ai țărilor Europei. Miniștrii Italiei, Ungariei, Slovaciei, Croației, Danemarcei s'au întâlnit la Berlin, unde au discutat chestiuni politice de mare însemnătate. Din acest prilej s'a făcut aniversarea pactului împotriva comunismului. Din partea României a luat parte dl ministru Mihai Antonescu.

Ciang Kai-Shek cere ajutoare

Generalul Ciang Kai Shek, conducătorul Chinei, care luptă cu Japonia a cerut ajutoare grabnice dela Englezi și Americani. El spune că la primăvară se vor întâmpla mari schimbări pe toate fronturile și atunci nu mai poate primi ajutoarele de cari are lipsă.

Înaintare în zăpadă și gheață

Fără trecere, fără vre-un semn înainte dat s'a coborât iarna peste stepele Uniunii Sovietice, o iarnă adevărată și albă, cum nu o vedem la noi decât în Decembrie sau Ianuarie, cu păduri acoperite cu un strat gros de zăpadă, cu un cer sumbru și teritorii nesfârșite acoperite cu zăpadă, care face și mai greu de cucerit această țară uriașă. Iarna a început cu o lapoviță umedă, care pătrundea până la piele, dacă nu era la îndemână o foaie de cort. Fără rește, oamenii noștri au răs la început și, după vechea rețetă, n'au vrut să ia lucrurile în serios. Dar după ce șoselele s'au transformat deodată în macerie nesfârșite și roțile s'au înfundat până la osii, oamenii noștri au început să injure și să împrăstie blesteme grele, cum numai soldații știu să blesteme. De abia atunci și au dat seama, de ce și-au pus moscovii speranțe atât de mari în iarnă, dar în același timp au avut și convingerea că inamicul s'a înșelat și de astădată. Dacă o mărjoagă obișnuită nu putea să mai tragă carul de provizii, muniții sau bateria, intervenea 5-6 băieți vecinici să o scoată din noroi. Dacă vre-una s'a înfundat definitiv, șoseaua câte o duzină de camarazi, iar dacă șoseaua s'a transformat într-o mare de noroi, luau hârțelele și lopoșile oameni din coloanele de aprovizionare, sau chiar infanteriști. În timp ce seara se culcau în paie sau pe scândurile unei solibe prost încălzite, știau că au făcut o muncă frumoasă și că prin aceasta au câștigat o bătălie.

De atunci zi și noapte fulgi a bi cad peste câmpurile de bătăie, șosele și sate. De abia s'au auzit primele furtuni de zăpadă, în care fața se umplea de sgranturi mărunte, că întreaga peisagiu a devenit atât de alb, cum ne-o închipuim odinioară lângă soba caldă, când vorbeam de Rusia și de iernile recești. De atunci coloanele germane și ruse înaintază pe șosele din care adesea nu se văd în zăpadă decât urmele lăsate de roțile carurilor și care se

pierd pe întinsurile nesfârșite ale stepei. Oamenii înaintază cu gulerul ridicat și înfășurați în mantalele lor căptușite călduros, peste zăpadă, polei și gheață, scapă din perire de sute de ori pe zi cu lopoșile, carele și camioanele înghețate, ajută să se ridice în picioare caii care cad și alunecă și intervin acolo unde se găsește inamicul (dușmanul).

În ciuda viscolului și a zăpezii rezistă și duc cu sine greutatețile, încât spulberă încăodată speranțele puse dela Moscova și Londra în generalii Iarnă și Ger. Șirurile de camioane trec scrâșnind peste șosele, iar tancurile urcă găfâind pe dealuri și cu deosebire peste trecerile râurilor, sub greutatea încărcăturii lor. Acolo unde roțile nu mai înaintază de gheață coloane de prizonieri împrăstie nisip, rănesc zăpada și construiesc diguri de lemn.

În regiunea care de obicei este atât de monotona și liniștită, cu colibe joase presărate dealungul orizontului, stăpânește o mișcare și activitate mare. Peste tot sunt brațe puternice la muncă, spre a face drum coloanelor care înaintază. Adversarul nu trebuie să aibe o singură clipă de liniște, nu trebuie săbit nici pentru un moment. Cu cât mai mult vrea să scape din strâmtoarea puternică, cu atât mai mult caută să-l strângă de grumazi infanteria noastră, în ciuda zăpezii, umezelii, gerului, a tuturor necesităților și lipsurilor. Dacă au realizat sub soarele fierbinte al lunilor de vară lucruri care au pus în umire lumea întregă, străduințele și eforturile de acum dovedesc că sunt stăpânii iernii din Rusia. (ESS).

Binefăcătorii gazetei. Cu multă bucurie vedem că cititorii noștri își dau tot mai bine seama că o gazetă, ori cât de bine ar fi ea administrată, nu poate trăi numai din abonamente. De aceea primim tot mereu ajutoare dela abonații noștri înțelegători. Iată numele celor mai noi binefăcători ai noștri: Metea Ioan I. Lina din Unirea, Nr. abonamentului 8139, ne-a trimis 25 Lei, Păr. Ioan Bătăcui din Sângerului de Câmpie Lei 125, iar Ieronim Iosca din Plopeni Lei 50. — Le mulțumim din inimă.

Materii prime din rămășițe. (ESS). Orașul Kattowitz din fosta Cehoslovacie dela alipirea sa la Germania s'a străduit să nu arunce nimic, ci să adune până și din gunoi tot ce este de folos, reușind de pe acum să îmbogățească orașul cu materii prime valoroase. Din resturile de stoffe scoase din gunoi s'au câștigat până acum la an 250 000 kg de materii prime (înă, bambac, cânepă, în). La aceste se adaugă oase, fier turnat, cutii de conserve și alte metale.

Cu toate că bolșevicii pușcă din tunuri, din mitraliere și deasupra din avion, soldații germani, ascuși prin tufșuri, atacă într'una și nu se lasă înfricați, oricât de bine pregătiți sunt bolșevicii.

—o—

STIRILE SĂPTĂMÂNII

A murit profesorul Ion Zelea-Codreanu. În săptămâna trecută a murit la București, profesorul Ion Zelea-Codreanu, cunoscutul luptător politic de pe vremuri, Ion Zelea-Codreanu a dus o politică naționalistă, alături de profesorul Cuza, de care s'a despărțit mai târziu.

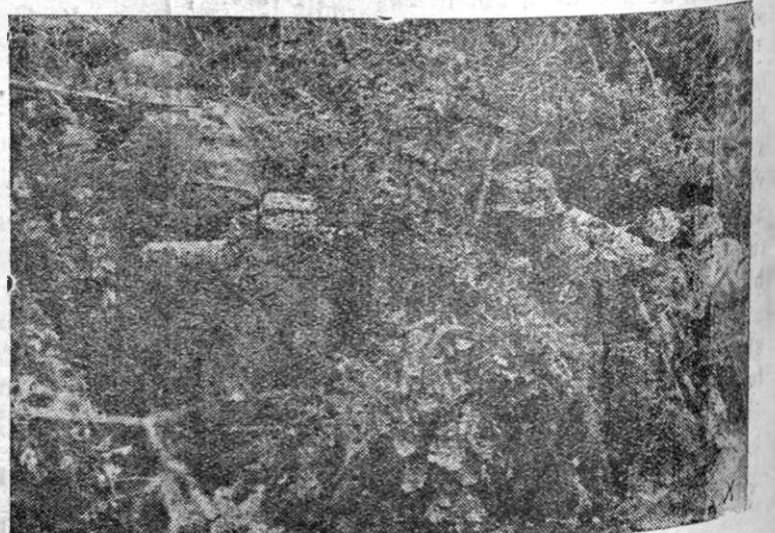
Stalin a poruncit să fie omorâți prizonierii germani. Unele gazete din străinătate scriu că Stalin a dat armatelor bolșevice ordinul ca să omore pe toți prizonierii germani și să nu mai facă prizonieri. Populația din ținuturile ocupate de Germani a fost îndemnată prin radio să omore pe soldații germani.

Un șofer beat omorâ cinci oameni. Isprava aceasta a săvârșit-o șoferul Alberto Ringo, din Brașov. Pe când venia cu mașina dela Ploiești, la intrarea în comuna Poșada, șoferul care era beat turta, n'a condus bine și a intrat cu mașina în cârciuma lui Neagă Ion. Au murit șoferul Alberto Ringo, un frate al său și trei plegari, cari se aflau în mesă, în cârciumă. — Iată ce este în stare să facă băutura.

S'a căsătorit de patru ori cu aceeași femeie. În fața unui ofițer al stărilor civile din Budapesta s'a încheiat de curând o cănănie interesantă. Un tâmplar s'a însurat a patra oară cu propria lui soție, de care divorțase de trei ori, recăsătorindu-se, numai în vreme de șase ani.

Pedeapsa păcătosului. Am scris și noi despre un omor săvârșit la Sibiu, în săptămâna trecută. Ucigașul Gh. Fiueraș a omorât pe cărciumarul Macavel Coman, pentru suma de lei 75. L-a ajuns însă și pe ucigaș pedeapsa lui Dumnezeu. Chinuit de păreri de rău pentru fapta săvârșită Gh. Fiueraș s'a omorât, în închisoarea unde a fost dus să-și ispășească fapta.

După 30 de ani de închisoare la vârsta de 84 de ani, un moșneag este cerut în căsătorie. Acum 30 de ani a fost aruncat în închisoare pentru omor, pescarul Gheorghe Niculescu. Fusese osândit la muncă silnică pe viață. Anii de închisoare l-au schimbat sufletul și ucigașul de odinioară a devenit un om bun și blând. După 30 de ani de temniță

grea a fost iertat de pedespea și eliberat. Era acum însă un moșneg bătrân de 84 de ani și nu se mai putea bucura de viață. Când a plecat din închisoare, bătrânul pușcăriș a primit o cerere în căsătorie dela o pușcărișă dela Alba Iulia, care s'a eliberat și ea atunci. Moșnegul n'a voit să se mai însoare și a răspuns că este prea bătrân.

Un fiu al lui Molotov a fost prins în front. Un post de radio german a anunțat în ultimele zile de pe frontul răsăritean a fost făcut prizonier și un fiu de al lui Molotov, ministrul de externe al Rusiei.

Un milion de femei vor fi recrutate în Anglia. Ministrul muncii, din Anglia a anunțat, că va trebui să recruteze încă un milion de femei, pentru a face față lipsurilor de război. Aceasta arată că situația Angliei este foarte grea.

Chinezii au fugăduit un milion de oameni ajutor Rusiei. Guvernul bolșevic din China a fugăduit Rusiei, că-i va trimite în ajutor un milion de oameni. Acest ajutor li va trimite, în cazul, când Japonia va ataca Siberia.

21 sate nimicite în cutremurul din Turcia. În ultimul cutremur din Turcia au fost nimicite 21 de sate. Sunt numeroși morți și răniți. Populația este silită să locuiască în corturi, deși frigul este foarte mare.

Cum se poate păstra curățenia pe străzi. Direcțiunea Societății de tramvaie din Bruenn (Moravia-Boemia) a organizat, împreună cu Casa de economii a orașului, un concurs original: fiecare cetățean care strânge 30.000 bilete de tramvai întrebunțate, primește ca plată un abonament pe toate liniile, timp de o lună, și o carte de economii cu prima de plată de 30 coroane. Din momentul anunțării acestui concurs, călătorii de pe tramvaiele din Bruenn sunt foarte atenți cu biletele de tramvai, iar străzile orașului au câștigat mult în curățenia lor, negăsindu-se nici un bilet pe stradă.

Dacă e sarcină lungă — se nasc băieți. Sarcinile prea lungi, peste durata obișnuită, au ca urmare, după cercetările a doi profesori germani, Sscherne și Barsch, îndecabili nașteri de băieți. Intre 1222 de copii născuți mai târziu, 800 au fost băieți.

L-a omorât pentru 70 lei. La Sibla, cărciuma lui Coman Macavei, s'a întâmplat zilele acestea un groaznic omor. Mancitorul Gheorghe a intrat în cărciumă pentru să facă ceva cumpărături și a bea un paharel de rachiu. La plată a spus cărciumarului că el

a plătit înainte. Acesta n'a voit să recunoască și i-a luat căciula drept zălog. Supărat, Flueras Gheorghe s'a dus acasă, a adus bani și a plătit, primindu-și în schimb căciula. Fire răzbunătoare însă, nu s'a mulțumit cu atât. La ieșirea din cărciumă a scos un cuțit lung, pe care la împănțat în pieptul cărciumarului, spintecându-i plămâna și inima. Nefericitul om a murit imediat. Ucigașul a fost prins de oamenii legii, la locuința lui, unde dormia ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic.

Au ieșit lupii. Nici nu s'a așezat bine iarna și musafirii ei cel mai obișnuiți, lupii s'au și arătat. Sătenii de pe hotarul comunei Mărgău, din județul Cluj, spun că în mai multe nopți, turmele le-au fost atacate de o hală mare de lupi. Sunt, spun acești săteni, cam 16 lupi mari, între cari și o lupoaică cu 10 puștii.

Stăruitul unui dezertor. Ion T. Corobea zis Covrig, din comuna Săcele, a dezertat dela armată, unde nu s'a prea împrietinit cu „mustra” ostășească. Și dacă n'a vrut să fie ostaș, împreună cu un alt derbedeu Savu Marin, s'a apucat de tă hărți. Așa a dus-o mai multă vreme, până în ziua de 3 Noembrie, când a fost văzut de jandarmi, cari l-au cerut să se predea. Dezertorul a încercat să scape cu fuga și a fost împușcat de jandarmi. Rănit greu, a fost dus la spital unde a murit în chinuri mari.

Franța creștină. O știre venită din Vichi, capitala Franței libere anunță că țara aceasta se întoarce spre Dumnezeu. Guvernul de azi al Franței a șters legea care opria școlile și instituțiile să pună pe pereți crucea și icoanele creștine. Azi semnele creștinătății vor fi puse iarăși la loc de cinste, semn că poporul francez se întoarce spre Dumnezeu și legea lui.

† Rozalia Marele născ. Vedean a răpoat după lungi și grele suferințe în ziua de 8 Noembrie ora 8 în comuna Vașcău, la vârsta de 77 ani și după 55 ani de căsătorie, împărțită fiind cu sfintele Taine. Înormântarea a avut loc la Beluș, Luni 10 Noembrie ora 16, după rital bisericii române unite. Fie-l țărâna ușoară.

Dați găinilor varză acră

Varza acră este bună hrană pentru găini, căci conține un fel de materii mărunte numite vitamine, foarte trebuincioase pentru trai. Găinile cari mănâncă varză acră, au poftă bună de mâncare, ouă mai bine și se îngrașă și nu suferă nici de boale. Să nu le dăm însă prea multă. E destul dacă se dă unei găini 12 grame de varză acră.

Eroi înaripați

— Porumbeii călători —

Prin decretul lege No. 3627 din 29 Octombrie 1940, domnul mareșal Ion Antonescu, conducătorul Statului a dat ordin să se înființeze crescătorii de porumbel călători, cari să poată fi întrebunțați în interesul apărării naționale.

Într'adevăr, în timpul luptelor, pot fi împrejurări atât ce grele, că este cu neputință să se mai dea vre-o știre. Atunci se întrebunțază porumbel călători, cari duc știrile dintr'un loc într'altul.

Acești porumbel se trag din porumbel sălbatic. Se zic „călători” fiindcă sunt buni sburători și zboară distanțe foarte lungi. Afară de aceea au un minunat simț de orientare. Ori unde ar fi duși, găsesc ușor drumul spre locul de unde au plecat.

Porumbeli se folosesc pentru a duce știri dintr'un loc într'altul din vremuri foarte vechi. În Biblie se pomenește despre Noe, că a dat drumul din corabie unui porumbel pentru ca să vadă dacă a scăzut apa de pe fața pământului. Și porumbelul întorcându-se cu o fronză verde de maslin în cioc, Noe a cunoscut, că apa a scăzut de pe pământ.

Pe vremea Faraonilor, marinarii din Egipt când se apropiau de pământ, trimiteau porumbel pentru a vesti familiile de întoarcerea lor.

Se povestește despre un porumbel de pe vremea aceea, că în patru zeci și opt de ceasuri a sburat dela Babilon la Alep, depărtare pe care un călăreț bun abia o face într'o lună.

Grecii aveau porumbel îmbiânziți încă pe vremea lui Homer. Mai multe orașe din Grecia aveau crescătorii de porumbel și numele învingătorilor dela jocurile olimpice, li vesteau repede în toată Grecia cu ajutorul porumbelilor.

Romanii încă se foloseau de porumbel pentru a vesti rezultatul curselor de cal, a luptelor de gladiatori sau chiar pentru a porunci oșpețele. Prin porumbel a fost înștiințat Iuliu Cezar despre răscoala Gallilor și astfel a putut să alerge cu legiunile sale peste Alpi și s'o înăbușe, la cel dintâi semnal.

În Arabia, încă de pe la sfârșitul veacului al VII-lea, au început se folosească porumbeli în serviciu de poștă și cele mai mari orașe comunicau între ele prin porumbel.

În Persia și în Siria până mai târziu s'a folosit posta cu porumbel. Scrisorile se primeau ori sub aripă ori de penele dela coadă.

Pe timpul cruciaților încă era cunoscută posta cu porumbel. Când Sf. Ludovic, în anul 1249, ocupă orașul Damietta, dintr'odată vede un stol de pasări. Erau porumbeli purtători de știri, pe cari comandantul armatei egiptene l-a trimis să înștiințeze pe sultan despre ocuparea orașului.

Serviciul nespuse de mari au adus porumbeli călători în 1572, când Frideric de Toledo porni se ocupe orașul Harlem și în 1574, când Francisco de Valdes năvălind asupra orașului Leyda. Prințul d'Orange prin porumbel călători putu să susțină curajul locuitorilor și să nu-l lase să se predea, vestindu-i despre ajutoarele ce au să le primească.

Să spună, că și averea cea mare a familiei Rotschild se datorește în mare

lată un mare tanc bolșevic, cu zeci de roți ferecate fier și cauciuc, cu tunul pe el, nimicite de trupele germane pe câmpul de luptă lângă Leningrad!

porumbelor călători. Anume prin porumbel a fost înștiințată banca Rotschild din Londra cu trei zile înainte de ce ar fi știut guvernul englez despre înfrângerea lui Napoleon la Waterloo și astfel banca a avut timp să cumpere la bursă multe acțiuni de stat cu prețuri scăzute, pe cari apoi când vestea ajunsese la știința tuturor, le-a vândut cu prețuri urcate.

Avându-se în vedere rolul mare pe care îl au porumbelii călători în purtarea știrilor, au început să se întrebuițeze și în războie și chiar pentru aceea cele mai multe din țările europene și-au făcut crescătorii de porumbelii călători. Printre cele dintâi putem aminti: Belgia, Germania, Italia, Anglia, Portugalia, Rusia, Franța și România.

La noi, regimentele de cavalerie au crescătorii de porumbelii călători din diferite rase.

În războiul de acum, armata germană s'a fotosit de porumbelii în luptele din Polonia, înainte de a se fi putut face legături telefonice, telegrafice și radio, apoi în Balcani, în locurile unde nu s'a putut face altă legătură pentru știri, precum și în luptele contra bolșevicilor.

Armata noastră încă întrebuițează, când cere nevoia astfel de porumbelii. Ei sunt avioanele naturale ale armatei, cari zboară distanțe foarte lungi: 60 km. în 25 minute, 100 km. în 55 minute, 170 km. în 105 minute, 240 km. în 130 minute.

În toamnă, unul dintre acești porumbelii, fiind atârnat în drum de pasări răpitoare, a sosit la București numai a doua zi, obosit fără de a mai putea zbura. A fost prins în stradă de un gardian public. Misiunea totuși și-a împlinit-o, aducând scrisoarea încredințată.

Mulți dintre porumbelii călători, mor, fiind ucși de către jandarmi, gărzii și trupe cari trag în ei, crezând că aparțin inamicului, ori de către apărarea antiaeriană, în atacurile contra aviației inamice. Ei sunt eroii înaripați ai războaielor. De aceea merită toată dragostea și admirația noastră.

Ion Popu-Câmpeanu

Pentru un erou. În ziua de Duminică 30 Noembrie 1941, orele 1 se va sluji în comuna Iclod de lângă Blaj, părăsias pentru pomenirea soldatului erou Artimon Docollu, mort pe câmpul de onoare în ziua de 5 Iulie 1941, în lupta crucii contra iadului bolșevic. Părinții și frații i-au ridicat în curtea bisericii un monument pentru pomenirea lui în veac. Cunoștii și banii români sunt rugați să la parte la această tristă ceremonie de pomenire a eroiului țărănean.

Țara oilor

Australia este țara oilor. Acolo se găsesc peste 120 milioane de oi, pe când la noi sunt numai 13 milioane.

Turmele de oi pasc acolo pe întinderi de sute de mii de pogoane.

În Australia se cresc oile mai ales pentru lână. De aceea tunsul oilor este o meserie foarte bună și bănoasă. Tunsătorii găsesc de lucru aproape în tot anul și sunt foarte bine plătiți. Tund la zi 100—120 oi și primesc de oaie cam 20 lei.

Medicul copiilor

Acest nume a fost dat doctorului Adalbert Czerny din Berlin, care a murit în vârstă de 78 ani. A învățat în Praga. Mai întâi a fost doctorul Clinicii de copii din Breslau, apoi a mers la Strassburg și în sfârșit la Berlin. Toată viața s'a ocupat numai cu vindecarea boalelor de copii. Și mulțumită străduințelor lui, în Germania, de vre o 40 ani încoace, a

scăzut numărul copiilor morți dela 22 la sută la 6 la sută.

Acum sunt trei ani Fuhrerul Adolf Hitler i-a dat o decorație cu scrisoarea: „Venerabilului salvator al copiilor germani“.

Cum se poate cumpăra

„Calendarul dela Blaj“ pe anul 1942

Nu peste mult va apare „Calendarul dela Blaj“. Un exemplar va costa în Librărie sau la Redacția gazetei 25 Lei. Abonații gazetei cari ne trimit înainte până la 31 Decembrie, abonamentul pe anul 1942 primesc, în cinste acest frumos calendar, cu posta plătită de noi. Cititorii cari vreau să aibă acasă acest calendar vor mai trimite, pe lângă suma de 25 Lei și 7 Lei pentru spesele poștale.

Aceia cari cumpără cel puțin 10 calendare primesc unul în cinste, aceia cari cumpără 20 de calendare primesc gratuit 2 calendare și așa mai departe. Pe așteptare noi nu trimitem calendare decât preoților. Cititorii cari vreau să cumpere calendarul nostru, să se grupeze mai mulți la un loc și să ceară prin preot numărul de exemplare de care au lipsă. Abonații noi, cari trimit înainte până la 31 Decembrie 1941, întreg abonamentul pe 1942, primesc gratuit calendarul, dacă ne mai trimit încă 7 Lei pentru spesele poștale.

Sosirea și plecarea trenurilor

Incepând cu 15 Oct. 1941 până la alt ordin

Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde?
Accelerat 202	4.10	2	4.12	Arad-Turda
Motor 3016	7.19	—	—	dela Teiuș
Personal 2002	8.18	5	8.23	Arad-Turda
Motor 3018	14.29	—	—	dela Turda
Personal 2004	17.03	4	17.07	Arad-Turda

Spre Teiuș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	Până unde?
Accelerat 201	0.03	3	0.06	Arad-Turda
Motor 2015	—	—	8.50	Turda-Sâmp.
Personal 2001	12.58	3	13.03	Arad-Turda
Motor 3017	—	—	14.34	la Teiuș
Personal 2003	18.55	4	18.59	Arad-Turda

Blaj—Coroiu

Felul și Nr. trenului	Pleacă
Personal 3121	6.15
3125	13.20
Motor 31.23	9.09
31.27	19.30

Coroiu—Blaj

Felul și Nr. trenului	So-sește
Personal 3122	7.42
3126	12.30
Motor 31.24	16.17
31.28	23.52

Legături de tren cu Sibiu

Dela Blaj la Sibiu:

Blaj, pleacă:	4,12	8,23	17,07
Copșa-Mică, sosește:	4,53	9,16	17,55
Copșa-Mică, pleacă:	6,45	14,10	19,27
Sibiu, sosește:	8,12	15,50	21,09

Dela Sibiu la Blaj:

Sibiu, pleacă:	10,06	16,04	19,47
Copșa-Mică, sosește:	11,42	17,35	21,30
Copșa-Mică, pleacă:	12,17	18,11	23,27
Blaj, sosește:	12,58	18,55	0,03

Tipografia Cominarului Blaj

Gavril Ardeleanu. Nr. 7011. Am primit suma de Lei 260, sunteți achitat pe 1941 și pe 1942 Lei 160.

Chităm cu mulțumită următoarele sume:

Pr. Precup Alexandru 2568, Lei 50. Toma Jacob 1-Gheorghe 5820, Lei 25. Radu Ioan 5819, Lei 250. Boanta Petru 7415, Lei 25. Toma Teodor 5628, Lei 100, Blaj Gh. I. Mihai 7417, Lei 100. Vicciu Dumitru 7416, Lei 50. Moldovan Silvia I. Part. 7418, Lei 25. Toma Gheorghe I. V. 7419, Lei 25. Șinca Simion 7420, Lei 25. Toma Horea 7421, Lei 25. Toma Axente 7422, Lei 50. Toma Andronic 7423, Lei 50. Moldovan Iosif 7424, Lei 50. Nașa Alexandru 7427, Lei 95. Radu Petru A. 7428, Lei 50. Toma Remus 7430, Lei 50. Săulean Aurel 7429, Lei 25. Mureșan Dumitru 8460, Lei 200.

Ciamaș Dumitru 8461, Lei 100. Palaghie Dumitru 8462, Lei 100. Seacu A. I. 6727, Lei 330, R. Pârcașiu 1415, Lei 50. I. Florea 7144, Lei 200. N. Vanga 5737, Lei 350. Marcu A. 4892, Lei 960. Negrea S. 10710, Lei 100. Șuteu S. I. L. 6893, Lei 200. Goga Teodor 10712, Lei 50. Cerghizan Dumitru 8740, Lei 800. Cârnaț Alexandru 10711, Lei 100. Gr. Petrea Crețu, dascăl 9709, Lei 200.

Pâr. Iuliu Gherghel C. 307, Lei 350. Orășan Oct. 8459, Lei 175. Gavrilă Tăbăcar 10458, Lei 50. Pâr. Ioan Bătăcu 2816, Lei 300. Ieronim Ioica 523, Lei 250. Gherghel Nicolae 4500, Lei 500. Hotea Ioan I. I. 10625, Lei 100. Pâr. Iosif I. Bai 10718, Lei 200.

Cine primește din greșală vreun număr în două exemplare să ne trimită al doilea număr înapoi, scriind pe el: „retur“. Altfel sunt îndatorați să plătească și exemplarul al doilea.

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și prin urmare sunt datori să ne plătească abonamentul.

Ministerul Agr. și Domeniilor, Direcția Silvică, Inspectoratul Silvic Alba-Iulia, Serviciul Silvic din Blaj.
Nr. 2820. 18, XI, 941.

Publicațiuni

Se publică spre generală cunoștință, că în ziua de 3 Decembrie 1941 în pădurea „Valea Păducelului“ parchetul anului 1941/42 proprietatea Școlii Primare de Stat Valea-Lungă, situată pe hotarul comunei Valea-Lungă, se vinde prin licitație publică prin strigăți la ora 10 următoarele:

32 fire din parchetul anulul 1941/42.

Vânzarea se va face conform regulamentului de licitații și cu aplicarea condițiilor generale, pentru exploatarea pădurilor statului, publicată în Mon. Of. Nr. 106 din 12 August 1912, cum și condițiile speciale, de care amatorii pot lua la cunoștință dela Serviciul silvic Blaj.

Supraoferte nu se primesc.

Șeful Serviciului Silvic Ing. subins. silvic:

119 (1-1)

Alexandrescu Andrei

De vânzare

una lăptărie în stare foarte bună.

Informațiuni la Dl. Victor Rusu Camera
118 (1-1) Agricolă Blaj.

Înștiințare: Crucea Roșie — filiala Blaj, înștiințează pe această cale pe toate membrele ei, că în 10 Ianuarie 1942 va (1-3) ținea adunare generală.

Este dușmanul Patriei și a României Mari celce nu iscă-este, cât poate mai mult, la împrumutul reîntregirii.